

Κώστας Παπαδάκης

Αιτία για το σημείωμά μου αυτό αποτελεί το ότι στις βιογραφικές αναφορές όσων τίμησαν πρόσφατα τη μνήμη του σ. Τάκη Τσίτσου, ακροθιγώς μόνο και ελλειπτικά γίνεται λόγος για τη στάση του στη δικηγορία και την συνεισφορά του στην **“Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας”**.

Είναι γεγονός ότι πρώτη προτεραιότητα του σ. Τάκη υπήρξε το Ν.Α.Ρ. και αργότερα και η ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. Και ακόμα ότι ο Τάκης δεν ήταν ο δικηγόρος του κοστουμιού και της καριέρας, δαισθανόταν αυθεντικά τις αντιθέσεις και διαστρωματώσεις στο χώρο της δικηγορίας, απεχθανόταν την δικηγορική (και εν γένει) υποκρισία και, αν και ήταν άξιος, δεν ήταν ανάλογα φιλόδοξος για τον εαυτό του.

Είχε όμως πλήρη συνείδηση του κοινωνικού ρόλου του συνηγόρου υπερασπιστή και στόφα συνδικαλιστή της δικηγορίας των “από κάτω”: έμμισθων συνεργατών και ασκούμενων, αυτοαπασχολούμενων, μαχόμενων δικηγόρων.

Μέσα από τις αντιλήψεις αυτές, η δραστηριοποίησή του στην παράταξη ξεκίνησε χαλαρά τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 2000 για να ενταθεί με το πέρασμα των χρόνων και να εξελίσσεται σε πρωταγωνιστική, όχι μόνο για την παράταξη, αλλά και για τον χώρο συνολικά:

Ήταν εκείνος που τον Φλεβάρη 2012, με τόν λαϊκό και αντισυμβατικό του λόγο, πήρε σχεδόν μόνος του τη συνέλευση του Δ.Σ.Α. – με συμμετοχή 2.000 δικηγόρων στον “Πανελλήνιο” – που αποφάσισε αποχή για το τότε φορολογικό και ξεσήκωσε με τη ντουντούκα τους περισσότερους από τους παρευρισκόμενους σε πορεία στα γραφεία του Δ.Σ.Α. και στη συνέχεια κατάληψη των γραφείων του και συγκρότηση Επιτροπής Αγώνα ενάντια στο ξεπούλημα της συνδικαλιστικής ηγεσίας που είχε διακόψει τη συνέλευση χωρίς να εξαγγείλει συνέχισή της για να αποφύγει νέα αποχή.

Παρών δυναμικά και έντονα σε όλες τις δικηγορικές κινητοποιήσεις της μνημονιακής περιόδου, υποψήφιος με την Εναλλακτική Παρέμβαση στις εκλογικές αναμετρήσεις, ήταν ένας από τους λίγους εναπομείναντες τα τελευταία χρόνια πολιτικούς της στυλοβάτες, από εκείνους που έδωσαν μάχη για να διατηρήσει την πολιτική της αυτονομία ενάντια σε διάφορες σειρήνες που ηχούσαν για συνεργασία με τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στις τελευταίες δικηγορικές εκλογές του Μάρτη 2014.

Και ακόμα μόνιμα παρών έξω από τη Γ.Α.Δ.Α., στις εισαγγελίες και στα δικαστήρια για να υπερασπίζεται εργάτες, διαδηλωτές, νεολαίους, καταληψίες. Έτσι αντιλαμβανόταν την αριστερή παρέμβαση στη δικηγορία και τον δικηγορικό συνδικαλισμό ο Τάκης. Και αν η μάχη με τη ζωή του είχε εξελιχθεί αλλιώς, ίσως να έδινε και ανάλογη προοπτική. Η στάση του τον κατατάσσει πολύ ψηλά στη συνείδησή μου. Και για αυτό έκρινα πως η προσφορά του δεν είναι ανάξια λόγου για να αφεθεί στη λήθη.

Αθήνα, 4/12/2016

Κώστας Παπαδάκης

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 11.12.2016